

1336 г.

№ 36.

Тесалия.

За българи живущи въ Тесалия прѣзъ 1067 г. вече по-менахме, стр. 134. Тѣ запазили своето име и народность и по-късно, прѣзъ 1336 г. За тѣхъ се говори въ единъ хрисовулъ на императора Андроника Младши за правата на епископията Стагска (Стагъ или Стаги — *Στάγος, Στάγοι* е сегашното Ка-лабакъ на р. Саламврия въ срѣдня Тесалия). Тая епископия въ началото на XI в. спадала подъ юрисдикцията на Охрид-ската българска архиепископия, както знаемъ отъ грамотитѣ на Василия Българоубиецъ. Въ речения хрисовулъ отъ 1336 г. се говори за владѣния на Стагската епископия т. е. за „... Всички клирици, които сж подъ властѣта на светата епископия, както и жителитѣ, селищата, манастиритѣ, а сжщо посветенитѣ подъ нейната областъ власи, българи и албанци“ (... Πάντα τὰ ὑπὸ τὴν ἀγιοπάτην ἐπισκοπὴν, τοὺς κληρικοὺς δηλᾶδη, τοὺς ἐνοίκους, τὰ χωρία, τὰ μοναστήρια καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐνορίαν αὐτῆς ὄντας ἱερωμένους Βλάχους τε καὶ Βουλγάρους καὶ Ἀλβανίτας . . . — Heuzey et Daumet, Mission archéologique de Macédoine. Paris 1876, p. 453). Отъ имената на селата, изредени въ хри-совула, за своята българщина говорятъ напр. слѣднитѣ: Дупя-ни (Δουπιάνη), Лабохово (Λαμπόχοβο), Черничево (Τζηρνιτζοβο), Слатина (Σθλατένα), Буковикъ (Μπόκοβικ), Мелово (Μέλοβο), Су-шица (Σουσιτζα), Гребено-село (Γρεβενοσέλο), Козякъ (Κοζιακ), Тръ-бухинища (Τραμπουχουνιστα) и др. Нѣкои отъ тия села и сега дори сж запазили старитѣ си български имена, а населението имъ е погърчено: Слатина, Гревенаки и др.

1340—1350 г.

№ 37.

Прилѣпъ.

Срѣдата на XIV в. въ Византия бѣ ознаменувана съ редъ религиозни движения и разпри. Едно отъ първостепеннитѣ лица въ тия духовни борби бѣ Григори Акидинъ, виденъ полемистъ и писателъ, ржкоположенъ за солунски архиепи-скопъ. Въ единъ гръцки ржкописъ отъ XV в., № 1238 на Bi- bliothèque Nationale de Paris, дѣто сж събрани главно статии на Палама, противникъ на Акидина, послѣдниятъ е посоченъ за родомъ отъ Прилѣпъ (... τοῦ πριλλαπηνοῦ Ἀκινδύνου), а